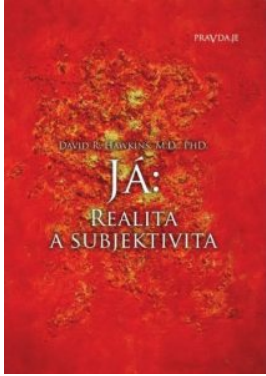

Kapitola 1: Učitelé a studenti

Předcházející část: Prolog

<p>JÁ: REALITA A SUBJEKTIVITA</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2020</p>
	
<p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	

ČÁST PRVNÍ: PROCES

KAPITOLA 1

Učitelé a studenti

Otázka: *Jak mohu vědět, jestli jdu správným směrem?*

Odpověď: Směr je lineární koncept. Co vy pravděpodobně máte na mysli, je, zda cesta, kterou následujete, je vhodná a platná. To je důležitá otázka a odráží pokoru v uznání neschopnosti ega / myslí odlišit pravdu od lži. Člověk může ověřit úroveň vědomí nějakého učení nebo učitele, z minulosti nebo současnosti. Může také udělat křížovou kontrolu svalovým testem a zjistit, zda je tato cesta vhodná tentokrát pro něj.

Otázka: *Proč existuje tolik různých zobrazení Boha?*

Odpověď: Odráží to různé antropomorfní projekce ega. Díky svému vlastnímu omezení nemůže samotné ego Boha znát zkušenostně. Bůh je absolutní subjektivita, která je základem existence a schopností vědomí.

Bůh je mimo čas, místo nebo lidské charakteristiky. Všechny popisy Konečné Reality od osvícených bytostí v celé historii byly stejné. Existuje pouze jedna Nejvyšší Realita. Mytologičtí bohové starověkých kultur, stejně jako polobozi a božstva, měli omezené sféry nebo funkce, jako třeba bohové plodnosti, přírody nebo úrody. Místo Božské skutečnosti jsou vyrobená pseudo-božstva s velmi zřejmým omezením, které vylučuje, aby byli konečným Bohem Stvoření.

Nicméně, jak Bůh (Godhead), nebo Bůh Nemanifestovaný, se nedají zobrazit a Konečná Realizace je radikální a čistě subjektivní a nemá obsah. Uznat absolutní božství Nejvyššího je nepřijatelné pro entity, které jsou zaslepené a nárokují si božské uctívání. My pak můžeme říkat, že falešným božstvem je entita, která odmítla pravdu pro moc, pýchu a ovládání druhých, a podlehla Luciferskému omylu, že ego je Bůh (t. j. megalomanie). Základem chyby je neochota odevzdat svrchovanost „já“ ega do Boží vůle.

To, co je Absolutní Realita, nemá žádné potřeby, protože je Vším. Nepotřebuje moc, když je sama mocí. Nekonečná Realita nepotřebuje cokoli ovládat. Analogicky ne nepotřebuje mraky, ani je nevytváří a neničí. Vznikají v rámci všezahrnujícího, nekonečného prostoru. Obloha mraky nezabíjí, nemstí se jim, netrestá je. Obloha poskytuje rovnost všem mrakům, stejně jako kontext jejich vzniku a zmizení.

Otázka: *Popis Boha jako Nejvyšší bytosti zní téměř neosobně.*

Odpověď: Ego uvažuje z hlediska vztahů a proto v kontextu vztahu mezi dvěma jednotlivými bytostmi. Dítě ve struktuře ega doufá, že Bůh bude jako idealizovaný super rodič. S tímto zobrazením však vzniká jeho stinná stránka, což je strach z rodičovské nelibosti.

Na rozdíl od toho, jak ego vnímá Boha, Absolutní realita Já je projevem Boha jako jádra vlastní existence. Lásku Přítomnosti je ultra personální a je prožívána jako nekonečný klid, nekonečná bezpečnost a bezpečí věčnosti, takže neexistuje žádný fiktivní „konec“, kterého se lze obávat. Bůh Přítomnosti ztělesňuje radost dokončení. Lásku není Boží „kvalita“, ale je Boží podstata. Nemá smysl „jinakosti“ k Přítomnosti. Bůh je všezahrnující Realita nikdy nekončícího daru. Neexistuje žádný „jiný“, který by hrozil nebo potěšil.

Analogicky si slunce nehraje na schovávanou, když jsou mraky víry ega zamety pryč. Zjistí se, že slunce svítí po celou dobu. Jeho světlo a teplo vyzařuje, protože to je vrozená, vnitřní podstata a kvalita slunce.

Na rozdíl od slunce Země je Boží zář trvalá. Ve vztahu k Nekonečnu nemají přicházející a odcházející vesmíry význam. To, co je Zdrojem života a vesmíru, jim nepodléhá. Sláva Boží nemá žádné požadavky.

Otázka: *Jaké je antidotum (lék) na pochybnosti?*

Odpověď: Povědomí o Bohu je zakryto cynismem, skepticismem, racionální opatrností, negativismem nebo dokonce neznalostí. Základní motiv často odhaluje odpověď. Ego nemá rádo zpochybnění svého světonázoru. Chrání své paradigma reality ze strachu. Může se cítit ohroženo opačnou informací a bránit se, protože by vypadalo „špatně“. Také nemá rádo převzetí odpovědnosti za své názory, protože to znamená, že si je zvolilo.

Konflikt může vzniknout kvůli náboženství nebo skupinové loajalitě, etnické nebo rodinné tradici, ale věrnost angažovaného duchovně hledajícího patří pouze Bohu. Pochybnosti mohou také být zdravým signálem, že člověk je na špatném místě, řečeno duchovně. Jak se naivita blíží k duchovní zralosti, rozlišování může blikat jako

varovný signál. V případě pochybností vždy dejte „stop“. Člověk může také překonat aktuální skupinu nebo výuku; pak je čas jít dál.

Pochybnost může být motivována strachem, že může dojít ke ztrátě obvyklé identity sebe sama nebo milované víry. Aby se objasnily pochybnosti, je potřebné pouze identifikovat motivy a použít testování svalů jako a prostředek ověření.

Svalové testování je tak rychlé a přesné díky jeho jednoduché odpovědi „ano“ a „ne“, a jeho spolehlivost je omezena pouze dodržováním základních pravidel, včetně pečlivého znění prohlášení. Změna i jednoho slova, protože se zdá být irelevantní, přináší jinou odpověď. Je proto vhodné dotazovat se sérií otázek a ověřit je. Pokud se objeví zdánlivý nesoulad, další dotazování odhalí zdroj chyby. Nedbalá prohlášení mohou mít za následek zavádějící odpovědi.

Například úroveň vědomí Carla Junga byla kalibrována mnohokrát během let na hodnotu 520. Tazatel uvedl: „Carl Jung kalibruje přes 500, „ale odpověď byla“ ne. „Když se zeptal znovu: „Carl Jung kalibroval přes 500,“ odpověď byla „ano.“ Odpověď na „Jung kalibruje přes 500“ byla „ne“ prostě proto, že je zesnulý.

Pro ověření hodnoty učitele nebo duchovní cesty je primárním a nejdůležitějším určením to, zda kalibrují nad úrovní 200. Platní učitelé jsou k dispozici pro každou úroveň. A vyučování v úrovni 300+ podporuje ochotu a užívání osobní moci s entuziasmem. Nadšená a angažovaná skupina může být mnohem užitečnější než čtení pokročilejších textů. Pokud existuje příliš velká nerovnost mezi vlastní úrovní a úrovní učitele, mnoho užitečných informací může být ztraceno nebo není absorbováno.

Osvícený mudrc může být na velmi vysoké úrovni vědomí, a přesto není opravdu schopen učit, stejně jako být velkým klavíristou neznámá, že je to skvělý učitel klavíru. Výuka vyžaduje jiné dovednosti než virtuozita.

Dokonalý učitel by měl mít trpělivost vysvětlovat pravdy různých úrovní tím, že je dává do souvislostí tak, aby se staly evidentní. Tato schopnost znamená, že učitel zná všechny úrovně vědomí a problémy, které vznikají v každé z nich. Kromě toho učitel podporuje řešení inherentní duality a postojů, s výslednými dvojicemi protikladů, které stojí u bran každé úrovně.

Znalost učitele musí vycházet pouze z vnitřního zjevení pravdy, která doprovází a je charakteristickým znakem osvícení. Výsledkem je nezaměnitelná jistota a vrozená autorita, kterou může zprostředkovat pouze absolutní pravda. Skutečný učitel vysvětluje to, co zná prostřednictvím Přítomnosti (klasicky nazývané Purusha).

Porozumění učitele nevyplývá z vnějšího zdroje; proto citáty od známých učitelů historie jsou pouze používané pro objasnění, protože jsou posluchačům známé. Osvícený učitel nepotřebuje žádné externí potvrzení.

Ideální učitel identifikuje úroveň pravdy, na které má mluvit. V dnešní duchovní komunitě tato úroveň může být přesně identifikována kalibrací, která podléhá konsenzuálnímu ověření.

Zdroj porozumění učitele je nedotčený a proto nepotřebuje žádnou obranu. Duchovní pravda je kompletní v sobě a je vlastní kvalitou. Je samozřejmá a nevyžaduje žádné vnější dohody nebo rekvizity jakéhokoli druhu. Absolutní subjektivita odhalené pravdy vylučuje všechny úvahy nebo nejistoty, které jsou pouze důsledkem ega. Když se ego zhroutí, všechny argumenty přestanou a nahrazují se tichem. Pochybnost je ego.

Dalo by se říci, že ego je primárně složitý komplex pochyb, který se sám drží v chodu výrobou nekonečných, neřešitelných problémů, otázek a rozptýlení. Při konfrontaci s naprostou jistotou Absolutní Pravdy, jak ji odráží Já, se ego zhroutí a doslova zemře. To je vlastně jediná skutečná a možná smrt, a podléhá jí pouze zranitelné iluzorní já ega.

Otázka: *Pokračuje vývoj vědomí i poté, co je dosažen stav nazvaný osvícení, který nahrazuje to, co se obecně nazývá ego?*

Odpověď: Může tak učinit, ale samo o sobě. Není to výsledkem hledání nebo duchovního úsilí. Většinou kalibrovaná úroveň osvíceného mudrce zůstává stejná po zbytek doby tohoto života. Ve vzácných případech případy vědomí spontánně pokračuje ve vývoji. Je to, jako by si duch uvědomil paradox na vyšší úrovni, která vyzývá k řešení. Duchovní inspirace nyní hledá řešení bloku. Upozorňuje na sebe jako cizí těleso v kůži, Také může dělat signály bolestivého typu, jako bolesti v celém těle a v nervovém systému. Zkušenostně, po intenzivní modlitbě a meditaci to může být vyřešeno spontánním zjevením, které vyřeší zdánlivý paradox a pak se bolest zastaví.

Tyto bolestivé pocity mohou pocházet ze systému víry, že je nutné trpět za účelem dosáhnout Boha nebo sloužit Bohu. S řešením tohoto nevědomého systému víry se zmenšuje intenzita bolesti. Prostřednictvím vyšetřovacího výzkumu může být zjištěno, že mnohé duchovní systémy víry již nejsou přijatelné pro duchovní vědomí a jsou proto potlačeny do nevědomí, což může být kruté a přísné ohledně duchovní chyby nebo vady. To může vést k bolestivým pocitům, kdy člověk cítí, jako by měl nervy připojené k vysokonapěťové elektřině. Po tomto odhalení se pocit pálení může snížit, ale jakékoliv omezení v duchovním uvědomění může ještě přinést přetrvávající vnitřní duchovní nepohodlí, dokud omezení není vyřešeno intenzivní modlitbou a porozuměním.

Otázka: *Sekty jsou pasti pro neopatrné. Jak mohou být odlišeny od odštěpené legitimní duchovní skupiny?*

Odpověď: Za prvé, sekty kalibrují pod 200. To může být kvůli jejich chybnému učení nebo je učení záslužné, ale samotná organizace není integrovaná. Někdy je zdrojem chyby vůdce. Sekty apelují na nevinné, důvěřivé a duchovně naivní nebo nevědomé lidi.

S rozlišovací schopností a duchovní zralostí se vlastnosti sekt stávají zřejmé. Především jsou vykořisťující. Pro vůdce je typické ovládání, důležité jsou peníze, je zdůrazněna věrnost skupině a sekta trvá na proselytingu a eliminuje vztahy, manžele, rodinu nebo přátele. Mají tajemství a hierarchii a používají psychologický nátlak a přesvědčování, které hraničí s vymýváním mozků. Odchod ze

skupiny přináší negativní tlaky, spolu s psychologickými nebo dokonce fyzickými důsledky. Může jít o iniciace, přísahy a příslib věrnosti. Vůdce je charismatický, přesvědčivý a je obklopený kultem osobnosti.

Sex je členům zakazován, ale vůdce má výjimku z pravidla. Vůdce, a ne učení, se stává centrem energie, darů, peněz, laskavostí a pochlebování a pouhá zmínka jeho jména vyvolává „oh“ a „ah“, a ne prostý respekt. Vůdci často tvrdí, že mají zvláštní vztah s některou neviditelnou entitou na „druhé straně“, která má zvláštní jméno. Tento „vyšší“ duch nebo entita dává příkazy a pokyny pro běžné nebo bizarní záležitosti nebo předpovědi pro budoucí velké katastrofy. Ty zapůsobí na zranitelné a naivní potenciální následovníky, kteří jsou lapeni v sektě jejím entusiasmem a proselytingem.

Stoupencům sekty se natolik vymývají mozky, že někdy je třeba je zachránit a odprogramovat specializovanými odborníky. Dokonce se mnozí oklamání následovníci pod vlivem charismatického vůdce uchylují k popření tváří v tvář zřejmým faktům. Takové příklady jsou nyní běžně zdokumentovány na internetu výzkumnými skupinami. (Například vedoucí kultu doporučuje riskantní investice; další je „channel“ a učitel / průvodce „z druhé strany“, který za velký poplatek dává falešné čtení o osobě, která vůbec neexistuje atd.) Stoupat v hierarchii skupiny stojí značné množství peněz, každý stupeň někdy až tisíce dolarů. S každým stupněm přichází titul, jako první stupeň Adept; druhý stupeň Učitel; třetí stupeň Mistr, a tak dále. Některé z těchto organizací jsou strukturované jako víceúrovňové marketingové schéma se ziskem pro nejvyšší vůdce.

Učení a činnost skupiny porušují základní duchovní pravidla, nárokuje si exkluzivitu a odůvodňuje opatření hrubou nesprávnou interpretací, obskurním učením nebo závislostí na negativních písmech, jako je Kniha Zjevení. Samotná učení jsou často bizarní. Následovníci jsou donucováni k víře a činům, které jsou extrémní až do bodu šílenství, jako je čekání v poušti na záchranu od UFO; masová sebevražda; uvolnění jedovatého plynu v metru; mrzačení sebe a jiných jako například vrtání díry v lebce; amputace genitálií; bizarní krvavé oběti, spoléhání se na imaginární mimozemšťany; zabíjení nevěřících, sebevražedné atentáty; obětování dětí a zvířat; vyvolávání astrálních subjektů; vyvolání démonů; okultismus; páchání nepřírodných činů a odvádění výdělků do organizace (což se liší od desátek nebo dobrovolných slibů chudoby).

Oddaní jsou vykořisťováni a ovládáni zneužíváním jejich naivní důvěry a nesprávné víry. „Podle jejich ovoce je poznáte.“ Naopak, to, co je od Boha, přináší krásu, lásku, radost, odpuštění, soucit, mír a svobodu.

Otázka: *Některá náboženství nebo odvětví tradičních náboženství vypadají téměř jako sekty.*

Odpověď: To je bystré pozorování. Skupiny odštěpené z náboženství staví do špatného světla postavu a jméno původního zakladatele, když se rozštěpí na sekty, a stanou se dokonce i zkorumpované. Lze to snadno rozpoznat, protože v nich existuje rozštěpenost, nepřátelská rivalita a zjevné pokusy o ovládání (např. islámský terorismus kalibruje na úrovni 70). Často jsou popsány jako „militantní“

nebo „fundamentalistické“. Neintegrované vykořisťování a zvrácení duchovní pravdy je tak staré, jako samotné náboženství, jak odhaluje následující důležitá, ale často přehlížená citace: „Izrael měl falešné i pravdivé proroky a vy stejně budete mít mezi sebou falešné učitele... Získají mnoho přívrženců pro svou nemravnou praxi, skrze kterou bude pravá cesta zpochybněna. Kvůli chtivosti peněz budou obchodovat s vaší důvěřivostí“ (2 Pet 2: 1, 2).

Otázka: *Co znamená být „křesťanem“ nebo „buddhistou“?*

Odpověď: Prostě ten, kdo následuje původní učení zakládajícího mistra. Pravda je v historii vždy stejná. Žádná skupina nemá exkluzivitu nebo zvláštní postavení. Analogicky, co má více zvláštní postavení, slunce nebo obloha? Křesťan následuje učení Ježíše Krista, které je odhaleno v Novém zákoně (Ježíš nevytvořil Knihu Zjevení). Neexistuje žádný konflikt mezi nejvyššími světovými učiteli, jen mezi těmi, kdo je po staletí vykořisťují, jako je současný kult, který si uzurpoval označení „křesťan“.

V průběhu celé historie existovali všemožní proroci s podivnými a nepravděpodobnými zprávami, které měly přilákat následovníky. Existovalo a stále existuje mnoho mesiášů a proroků, nicméně stačí je jednoduše otestovat a test odhalí chybu. Křest je z ducha; voda je jen symbolická. Jaké jsou nároky na exkluzivitu? Neexistuje žádná organizace, která by exkluzivně vlastnila pravdu.

Například v nedávných událostech lze studovat setkání papeže Jana II se zástupci ruské pravoslavné církve. Cílem bylo podporovat blaho a pokojnou toleranci souběžných náboženských vyznání. Výzkumem můžeme zjistit, že postoj papeže v té době kalibroval na úrovni 590, jinými slovy, na úrovni extrémně vysoké bezpodmínečné lásky. V klasickém duchovním jazyce papež reprezentoval srdce. V jiných církevních záležitostech však existují různé politické a autoritářské postoje, které mohou kalibrovat značně pod 500 a představují stinnou stránku instituce.

Duchovní uchazeč se naučí pozorovat a uvědomovat bez předsudků. Jeden postoj není lepší než jiný, ale představuje pouze jiný kontext. (Postoj katolické církve ke klerikální pedofilii kalibruje na úrovni 165, zatímco současný katolicismus sám kalibruje na 510.) Nemůžeme tedy odsoudit celou organizaci kvůli nejslabším nebo nejhorším činům a okamžikům. Instituce jsou vedeny nesprávnými lidmi.

Mnoho se odhaluje těm, kteří mají duchovní odhodlání a jsou odhodláni následovat cestu k nejvyšší pravdě. Rozlišování je často vyučováno v bolestivých lekcích. V klasickém duchovním jazyce je to označováno jako otevření „třetího oka“. Mohlo by se říci, že šedivé vlasy moudrosti jsou zasloužené.

Otázka: *Jaký je osud upřímných, podvedených a naivních duchovních hledačů?*

Odpověď: Kršna říká, že ti, kteří jsou čisti v oddanosti a záměru, jsou stejným způsobem milováni Bohem. Bůh nemá žádné jméno, božství není podvedeno. Ti, kdo opravdu touží po Bohu, jsou přijati Nekonečnou Přítomností, která je mimo všechna náboženství.

Otázka: *A co osobní odvolání na konkrétní cestu?*

Odpověď: To je důležitý faktor. Ačkoli, na velmi vysoké úrovni je to jedno a totéž, některé cesty zdůrazňují oddanost, uctívání, odevzdanost a dobrou práci (např. Matka Teresa). Pro mnohé je tedy cesta srdce nejvíce přirozená a cesta mysli se zdá být příliš studená nebo abstraktní. Cesta mysli vyzbrojí lásku k oddanosti, pravdě a její realizaci. Opuštěním postojů se otevře cesta pro následovníky cesty mysli k lásce, která předtím byla viděná jako nemožná. Cesta srdce transformuje dualistické vnímání do duchovního vidění, které opět překračuje protiklady. Existuje oddaná a zajímavá duchovní skupina, která kombinuje obě cesty a nazývá se, ironicky, „zen katolicismus“ (který kalibruje na úrovni 550).

Otázka: *Jací učitelé různých náboženství reprezentují jejich nejvyšší učení?*

Odpověď: Takzvaní mystici všech světových velkých náboženství kalibrují výše než náboženství samotná a jsou spolu obecně v souladu. Mystik je jen tím, kdo obejde mysl, aby si uvědomil čistou pravdu. Všichni velcí avataři kalibrovali velmi blízko úrovně 1.000. Od této úrovně neexistují žádné argumenty. Každý učitel, nicméně, měl jiný styl a učil v různých obdobích historie a v jiné kultuře a geografické skupině.

Velký Duch náčelníka Chief Detroit (Pontiac, který kalibruje na úrovni 720) odráží domorodou americkou spiritualitu, která rozpoznává Manifestovaného Boha v přírodě (tj. Stvoření) jako demonstraci Nemanifestovaného, které se stává zjevným. To se odráží v úctě domorodých Indiánů k přírodě a ke všemu životu (jako pochopení, které je intelektuálně trochu teologicky kritizováno jako „panteismus“).

Dopad indiánské spirituality, jak ji představuje Chief Detroit, měl hluboký účinek na otce zakladatele a na ústavu Spojených států v tom, že kongres je téměř přesná replika politické struktury Indiánů Irokézů.

V nedávné době byla duchovnost domorodých Indiánů oslabena politikou a následným využíváním. Ve skutečnosti je americký Indián všude velmi ctěný. Celé státy, města, řeky, hory a velká jezera jsou po nich pojmenovány. Největší sportovní týmy, známé svou odvahou a statečností, hrdě nesou jejich jméno; politickým zkreslením je prohlášení, že takové počty jsou opravdu hanobení a politicky nekorektní. Je nepochopitelné, že taková sláva může být takto zneužitá pro nesnášenlivost, ale to demonstruje, jak se do ní dostává deformace pravdy pro politický zisk. Pokud by byla taková demagogie úspěšná, představte si, že jména každé oblasti, území, pohoří, státu, města, silnice, řeky, sportovního týmu, názvů amerických výrobků by musela být odstraněná a nahrazená nějakou náhradou.

Duchovnost a pravda se spojují; falešnost plodí sektářství a konflikt. Kultismus stejně jako demagogie skutečně znevažuje náboženské nebo duchovní tradice, jejichž jméno je zneužíváno a využíváno plagiátory.

.

Otázka: *Jaký je pravý mesiáš?*

Odpověď: Termín „mesiáš“ je používán v moderní hantýrce k označení bludu velikášství. Moderní význam termínu hraje na nejednoznačnost. Na jedné straně termín dává platnost pravému mesiáši a současně, pro jeho velkou vzácnost, termín znamená, že když tato vysoká úroveň osvícení mesiáše nastane tak extrémně zřídka, jsou nároky na tento titul nepravdivé a znamenají, že se jedná o podvodníka, pokud není prokázán opak.

Po staletí společnost viděla nekonečné procesy mnoha samozvaných věštců, proroků a mesiášů. V tomto století se většina samozvaných mesiášů nachází v institucích. Mesiášské bludy byly běžné tehdy, když převládala neléčitelná cerebrální syfilis. Od objevení penicilinu se počet mesiášů výrazně snížil, s výjimkou uživatelů drog, které mění mysl.

Většina samozvaných mesiášů trpí manickou fází bipolární (manicko-depresivní) duševní poruchy. Političtí vůdci jsou nejznámější mesiášské osobnosti a mohou fascinovat svou grandiózní egománií. Svět je relativně sofistikovány při určování duchovních bludů, ale stále je extrémně slepý k bludům politickým.

Pravý mesiáš by měl kalibrovat na velmi vysoké úrovni, alespoň přes 700, a s největší pravděpodobností ve vysokých úrovních 800 nebo 900. Pravý nositel světla je pokorný, upřímný a nepotřebuje pochlebování. Jediný dar pravého vidoucího je výklad pravdy. Avatar odráží tuto pravdu. Náboženství má spíše sklon uctívat posla a ne zprávu. Ve skutečnosti je ve jménu posla pravda často zašlapaná do prachu nebo utopena v krvi na bojišti.

Pravý mesiáš přináší radost, naději, osvobození a spasení všem lidem, kteří následují poselství a sílu zprávy. Mesiáš přináší novou vizi pravdy a povznesení úrovně vědomí celého lidstva tím, že znovu dává do kontextu Božství jako zdroj věčného života. Avatar, mesiáš, osvícený mudrc, spasitel, Kristus a Buddha, ti všichni jsou odrazem Božství. Tato Boží okna vyzařují moc a soucit Boha, které zahrnou celé lidstvo a obnovují jeho duchovní živost a přinášejí novou naději a radost. Pravý mesiáš, avatar, nebo velký učitel přináší obnovu víry a mír pro budoucnost všech.

Otázka: *Různí duchovní patriarchové (mudrci, buddhové, avataři) se pak identifikují se specifickými kulturami a stávají se „zvláštními“, což vede k frakcím a sektářské exkluzivitě. Jak to může být překonáno?*

Odpověď: Toto sektářství je překonáno postupem duchovní evoluce. Kolektivní ego lidstva má zcela přirozeně sklon vytvářet exkluzivní organizace a soustředit se na irelevantní věci, ale tím ztratí podstatu učení. Na určitých úrovních to je pravděpodobně přínosné, neboť to poskytuje skupinovou podporu a pravost. Zdáli člověk jazykově nazývá Boha Rámou, Brahmou nebo Alláhem je opravdu irelevantní. Bůh není omezen žádným postojem nebo připisovanou kvalitou a není předmětem duality buď / anebo, která je základem každého protekcionářství.

Otázka: *To vše je zřejmé pokročilému učiteli, ale není to běžné učení v západních náboženstvích v poslední době.*

Odpověď: Primárním důvodem náboženského konfliktu a rivality je, že náboženství,

keré je lineární, má tendenci zdůraznit Boha jako transcendentního a ne immanentního. To byl tradiční zdroj konfliktu pro mystika, jehož nelineární zkušenost je realita Boha jako Já. Je třeba si uvědomit, že je to velmi vzácný fenomén a je pochopitelné, že to není známé církvím nebo velkým náboženstvím. Průměrný člověk, včetně věřícího, se cítí oddělen od Boha, a možnost, že Bůh může být poznán zkušenostně, se zdá být neuvěřitelná.

Byla doba, kdy církve viděla v realizaci Boha immanentního jako Já kacířství. Dokonce i dnes existují náboženské sekty, které vidí skvělé avatary jako „posedlé demony“. Někteří dokonce popírají božství Kristova vědomí v Ježíši. To je založeno na lpění ega na dualitě separace, tj. člověk je „tady“ a Bůh je „tam nahoře“. Nicméně, omezení falešných bohů těchto fanatické sekt odhalují svalové testy, které okamžitě odhalí jejich falešnost

Kulty, které uctívají tyto falešné bohy, také intenzívně agresivně přivádějí na svou víru stoupence, mají silné sektářské sklony a nároky na exkluzivitu. Taková horlivá agresivita a zápal jsou tedy známkou duchovní iracionality a v některých společnostech se mohou stát politickými frakcemi. Kvůli politizování mají některé tendenci stát se militantními náboženskými fanatiky, což je známkou nikoli duchovnosti, nýbrž podvrtnosti a sobectví.

Otázka: *Jak vůbec vznikají tyto podivné systémy víry?*

Odpověď: Ego každého člověka může být kalibrováno, pokud jde o jeho úroveň vědomí. Každá úroveň představuje vrstvu nebo úroveň analogickou světelnému spektru. Pro lidi v žlutém rozsahu vše vypadá žlutě, v modrém rozsahu vše vypadá modře. Lidská mysl má tendenci se oddělovat od úrovní, které jsou příliš nepodobné její vlastní. To má tendenci rozdělovat společnost na společenské třídy. Každá třída má svůj charakteristický jazyk, styl, žargon, zvyky, pracovní standardy, přijatelné chování a normy. Také má tendenci znevažovat ostatní třídy nebo jejich styly a způsoby chování. Také je tam popření jiných způsobů myšlení nebo postupů. Například věda považuje spiritualitu za iracionální zbožné přání.

Existují například lidé, kteří nikdy emocionálně neprožívali depresi nebo úzkost a nemohou se do takovéto emoce vcítit a považovat ji za reálnou. Ačkoli třídní rozdíl je údajně neamerický a politicky nekorektní, je to vlastně jedna z prvních věcí, které si lidé všimnou na druhých. Volba náboženství proto často vede lidi k velmi podobným pohledům na svět, a ti také vnímají svou vlastní úroveň jako jedinou skutečnost.

Otázka: *Bude duchovní hledač v bezpečí se všemi informacemi, které byly poskytnuty?*

Odpověď: Kdyby je následoval, byla by to pravda. Není to osoba, kdo je učitelem, ale Já je učitel. Analogicky to není maják, kdo řídí lodě, ale světlo z majáku. Člověk může svobodně následovat světlo, nebo ne. Ani světlo, ani maják nemají na záležitosti žádný podíl. Náboženství má tendenci uctívat maják za cenu světla.

Lidské vědomí se vyvíjí. Námořník starých dob měl nejistý život a dělal to nejlepší, co mohl, odčítáním hvězd. Kompas, sextant a nyní satelitní určování

polohy učinily cestu zajištěnou pro zachování nespočetných životů.

Stejně tak duchovní hledač starých dob měl pouze z doslechu, jak pokračovat. Hledač současné doby má ekvivalent kompasu nebo sextantu. Svalový test pravdy je první objev svého druhu, aby vedl uchazeče směrem ke světlu. Je v podstatě schopen zachránit mnoho duchovních životů.

Otázka: *Co je dáno učitelem?*

Odpověď: Vůbec nic. Posluchačův zájem je více než dostatečný. Jediná povinnost, kterou je třeba přijmout, je povinnost vlastního já zavést moudrost, které se člověk naučil a praktikovat ji tak, aby překonala ego. Respektujte učitele, ale úctu si ušetřete pouze pro Boha.

Otázka: *Jak by se charakterizovala nebo pojmenovala cesta a učení, které zastupujete?*

Odpověď: Je to cesta mystika a představuje „oddanou nedualitu“.

Otázka: *Může se tento výraz použít k označení těchto učení?*

Odpověď: Ano, to by bylo správné. Je to cesta radikální pravdy.

Následující část: [Kapitola 2: Duchovní informace a praxe](#)